

Romanço al Jaume Arnella

Aquest és el romanço
fins ara mai escrit
pel noi de la faràndula
i a més molt bon amic.

Romanço de l'Arnella
Pareu tots atenció
artista i molt trapella
joglar i trobador.

El Jaume de petit
buscava la mamella
un nano ben parit
de la família Arnella.

Dels onze germans que eren
ell el que feia dos
muntaven molta gresca
hi havia sempre plors.

Estudia teologia
camí al seminari,
allà aprèn a tocar
i resa amb el rosari.

I quan fa de mossèn
no vol la dictadura
fa misses als obrers
que tots tinguin cultura.

Compon les melodies
amb lletres d'en Soler
en fan publicacions
i un munt de cançoners.

Vinga a fer romanços,
més lletres de cançons,
i un mètode de gralla
per un plat de macarrons.

Fa com si fos cronista
dels temps més actuals,
s'inventa melodies
i les fa populars.

La timba de les cartes,
romanços molt patriòtics
però ell tampoc descarta
uns altres més eròtics.

Finals dels anys seixanta
quan funda el grup de folk
en Roura i en Batiste
també els germans Boix.

Jaraba, Jaume Sisa
en Riba, l'Estivill
també l'Oriol Tramvia.
Ai Mare ! quin perill !

On va la societat ?
Temps de massa desastres.
És l'hora de canviar,
fa un grup que es diu sapastres.

Escriu l'últim viatge
d'en Quico Sabater
un maqui llegendari.
Romanço en va fer.

D' okupes a Gallecs
coneix la Mariona
fan una gran coral
que de seguida sona.

La cobla cotó fluix
l'orquestra singular
festes majors i farres
i un munt de festivals.

Allà cap els vuitanta
vol fer un ball amable
i busca uns quants músics
s'inventa la Galana.

I guanya un munt de premis
de cant tradicional,
també la Creu St Jordi
i un premi nacional.

Després de gravar celtas
es troba amb un nou art
es fixa amb els poetes
perquè els vol musicar.

Espriu, Segarra o Riba
Josep Gual i Estellés
en Salvador Oliva
i en Cinto Verdaguer.

També cantà a la ràdio
cançons d'actualitat
són mil vuit-cents romanços
la creativitat.

I arriba l'internet.
Quin món tan digital !
Ja pensa com vol fer
romanços virtuals.

Al barri, nois, de Gràcia
s'inventa un festival,
és el tradicional
canço tradicional.

Demanen subvencions
i diuen que no n'hi ha.
No queden calerons;
són pel rock català !

És fill de Barcelona
de casa va canviant.
Se'n va a viure al maresme
també cap al Montsant

Però aquí a santa Eulàlia
coneix una Dantí
l'amor el fa quedar-se
són coses del destí.

Recull cançons antigues
un dia a Montserrat
cançons de casa nostra
són dels avantpassats.

Engresca a tot el poble
per fer un nou cançoner.
Les entitats cantaven
i van gravar un cedé.

Acompanyat de dones
fa una altra gravació
un disc amb Sarabanda
i surt a l'Enderrock

I aquí se'l veu pel poble
tocant el guitarró
anant amb bicicleta
cantant amb Sí Senyor.

Avui fem la vetllada
sopar de germanor
aquesta gran gentada
cantant amb molt d'amor.

Veieu, amics i amigues
Veieu, ja està content
cantant i sent gran músic
feliç del què està fent.

Fèlix de Blas